

kunne tjene til fremme af den tilgang af bybefolkningens unge til højskoler, som man stedse har ønsket, men som stadig har været alt for ringe i forhold til tilgangen fra landbefolkningen, hvilket forhold antagelig i alt fald i nogen grad skyldes, at det er vanskeligt under de i byerne herskende arbejdsforhold at frigøre sig så længe fra en arbejdsplads med opretholdelse af adgang til at vende tilbage til den efter gennemgået kursus. Ministeriet er dog af den opfattelse, at 3-måneders kursus er af så meget ringere værdi end 5-måneders kursus, at man ville være mere tilbøjelig til at støtte den iøvrigt almindeligt stedfindende udvikling i retning af 3-måneders kursus' afløsning af flere måneders kursus end omvendt at afkorte også vinterkursus, hvorfor man ville anse det for ønskeligt, om de pågældende arbejdsgivere, måtte føle sig opfordret til at indrømme de unge adgang til at søge også 5 måneders kursus under bibeholdelse af deres arbejdsplads. Ministeriet vil således ikke for sit vedkommende selv fremsætte forslag om at fravige det hidtidige krav, hvorefter vinterkursus skal være af mindst 5 måneders varighed.

Med hensyn til spørgsmålet om erhvervelsen af alderstillæg for lærere, fortrinsvis ved landbrugsskolerne, med kun 5 måneders virksomhed årlig mener mini-

steriet ikke, at der bør ske ændring af den benyttede forholdsmæssige beregning, hvis logiske rigtighed foreningen også anerkender, og som er i overensstemmelse med de på andre områder fulgte regler. Såfremt den pågældende lærer ved siden af sin virksomhed ved højskolen måtte have anden anciennitetsgivende virksomhed, vil der selvsagt kunne blive spørgsmål om sammenlægning af anciennitet til eventuel opnåelse af fuld tjenestealder pr. år.

Ministeriet vil endelig heller ikke anse det for rimeligt eller stemmende med almindelig praksis på andre lignende områder, om man ville give den ved loven af 1947 hjemlede gunstigere anciennitetsberegning for nyansatte forstandere tilbagevirkende kraft for alle tidligere ansatte forstandere, således at disse nu skulle kunne få deres læreranciennitet medregnet i deres forstanderanciennitet, og man har derfor heller ikke ment at kunne stille forslag herom.

Ministeriet skal herefter alene foreslå, at lovens § 23, med den deri indeholdte revisionsbestemmelse bortfalder, og at derefter lovens § 24 benævnes § 23, medens man vil søge tilvejebragt finanslovshjemmel for at søge bygningstilskuddet forhøjet med $\frac{1}{2}$ pct. af bygningsværdien m. m., hvortil udgiften beregnes til ialt ca. 120 000 kr. årlig.